Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA

(1975. gada 18. decembris)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju obligātajām izgatavotāja plāksnēm un marķējumu, kā arī to novietojumu un piestiprināšanas metodi

(76/114/EEK)

(OV L 24, 30.1.1976, lpp. 1)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Direktīva (1978. gada 19. maijs)	L 155	31	13.6.1978
►**M2**	Padomes Direktīva 87/354/EEK, (1987. gada 25. jūnijs)	L 192	43	11.7.1987
►**M3**	Padomes Direktīva 2006/96/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	81	20.12.2006

Grozīta ar:

►**A1**	Grieķijas pievienošanās akts	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Spānijas un Portugāles pievienošanās akts	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003

▼B

PADOMES DIREKTĪVA

(1975. gada 18. decembris)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju obligātajām izgatavotāja plāksnēm un marķējumu, kā arī to novietojumu un piestiprināšanas metodi

(76/114/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komisijas atzinumu ([2]),

tā kā tehniskās prasības, kurām jāatbilst mehāniskajiem transportlīdzekļiem, ievērojot valsts tiesību aktus, cita starpā, attiecas uz obligātajām izgatavotāja plāksnēm un uzrakstiem, kā arī to novietojumu un piestiprināšanas metodi;

tā kā šīs prasības katrā dalībvalstī atšķiras dažādās dalībvalstīs atšķiras;

tā kā tādēļ ir vajadzīgs, lai visas dalībvalstis pieņem vienādas prasības, papildinot vai aizvietojot esošos noteikumus, lai varētu izmantot EEK tipa apstiprināšanas procedūru, uz ko attiecas Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīva 70/156/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprināšanu ([3]), kura jāpiemēro attiecībā uz katru transportlīdzekļu tipu;

tā kā valstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem paredz, ka dalībvalstis savstarpēji atzīst pārbaudes, ko veic katra no tām, pamatojoties uz kopējiem noteikumiem; tā kā, lai šāda sistēma sekmīgi darbotos, šie noteikumi jāpiemēro visās dalībvalstīs, sākot no vienas un tās pašas dienas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā "transportlīdzeklis" ir jebkurš mehāniskais transportlīdzeklis, kas paredzēts lietošanai uz ceļa, ar virsbūvi vai bez tās, kam ir vismaz četri riteņi un maksimālais projektētais ātrums pārsniedz 25 & ;km/h, un to piekabes, izņemot transportlīdzekļus, kas brauc pa sliedēm, lauksaimniecības un mežsaimniecības traktorus un mehānismus, un transportlīdzekļus, kas iesaistīti sabiedrisko darbu veikšana.

2. pants

Dalībvalstis nedrīkst atteikties piešķirt EEK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu transportlīdzeklim, atsaucoties uz obligātajām izgatavotāja plāksnēm un marķējumu, kā arī to novietojumu un piesti-

([1]) OV C 5, 8.1.1975., 41. lpp.
([2]) OV C 47, 27.2.1975., 4. lpp.
([3]) OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp.

▼B

prināšanas metodi, ja tie atbilst šīs direktīvas pielikumā izklāstītajām prasībām.

3. pants

Dalībvalstis nedrīkst atteikties reģistrēt transportlīdzekli vai aizliegt tā pārdošanu, nodošanu ekspluatācijā vai lietošanu, atsaucoties uz obligātajām izgatavotāja plāksnēm un marķējumu, kā arī to novietojumu un piestiprināšanas metodi, ja tie atbilst šīs direktīvas pielikumā izklāstītajām prasībām.

4. pants

Grozījumus, kas vajadzīgi, lai pielikuma prasības piemērotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 13. pantā noteikto procedūru.

5. pants

1. Līdz 1977. gada 1. janvārim dalībvalstis pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, un tūlīt informē par to Komisiju.

Tās īsteno minētos noteikumusno 1978. gada 1. oktobra.

2. Pēc šīs direktīvas paziņošanas, dalībvalstis veic pasākumus, lai savlaicīgi informētu Komisiju par jebkuriem normatīvu vai administratīvu aktu projektiem, ko tās paredz pieņemt direktīvas darbības jomā, lai Komisija varētu sniegt savus komentārus par tiem.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm

▼B

PIELIKUMS

1. VISPĀRĪGI NORĀDĪJUMI

1.1. Visi transportlīdzekļi ir jāapgādā ar turpmākajās iedaļās aprakstītajām plāksnēm un marķējumu. Plāksnes vai marķējumu piestiprina ražotājs vai tā pilnvarots pārstāvis.

2. RAŽOTĀJA PLĀKSNE

2.1. Ražotāja plāksni, kas izveidota pēc papildinājumā parādītā parauga, stingri jāpiestiprina labi saredzamā un viegli pieejamā vietā pie detaļas, kuru lietošanas gaitā neaizvietos ar citu. Tai ir skaidri un neizdzēšami jāuzrāda šāda informācija norādītajā secībā:

2.1.1. Ražotāja nosaukums.

2.1.2. EEK tipa apstiprinājuma numurs ►M1 [1] ◄.

Šajā numurā ir iekļauts mazais burts "e", kam dotajā secībā seko valsts, kas izsniegusi EEK tipa apstiprinājumu, pazīšanas zīme ►A2 (1 - Vācija, 2 - Francija, 3- Itālija, 4 - Nīderlande, 6 - Beļģija, 9 - Spānija, 11- Apvienotā Karaliste, 13 - Luksemburga, 18 - Dānija, ►M2 EL - Grieķijai ◄, IRL - Īrija, P - Portugāle ►A3 , Austrijai 12, Somijai 17, Zviedrijai 5 ◄ ►A4 , Čehijas Republikai - 8, Igaunijai - 29, Kiprai - CY, Latvijai -32, Lietuvai -36, Ungārijai - 7, Maltai - MT, Polijai - 20, Slovēnijai -26, Slovākijai - 27 ◄ ►M3 , Bulgārijai - 34, Rumānijai - 19 ◄) ◄ un tipa apstiprinājuma numurs, kas atbilst numuram attiecīgā transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma sertifikātā. Starp burtu "e" un tās valsts pazīšanas zīmi, kas piešķīrusi EEK tipa apstiprinājumu, un starp pazīšanas zīmi un tipa apstiprinājuma numuru jāievieto zvaigznīte.

2.1.3. Transportlīdzekļa identifikācijas numurs.

2.1.4. Transportlīdzekļa maksimāli atļautā pilnā masa.

2.1.5. Maksimāli atļautā pilnā masa sastāvam, kur transportlīdzekli izmanto kā vilcēju.

2.1.6. Maksimāli atļautais paš ►M1 masa ◄ uz katru asi, tās uzskaitot secīgi no priekšas uz aizmuguri.

2.1.7. Puspiekabei maksimāli atļautā ►M1 masa ◄ uz piektā riteņa tapu.

2.1.8. Pielikuma 2.1.4. līdz 2.1.7. punkta prasības nestājas spēkā, līdz 12 mēneši ir pagājuši kopš pieņemta Padomes direktīva par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju ►M1 masu ◄ un gabarītiem. Līdz tam katra dalībvalsts var prasīt, lai uz jebkura tās teritorijā ekspluatācijā laista transportlīdzekļa plāksnes būtu norādīti noteiktie maksimāli atļautā ►M1 masa ◄.

Ja tehniski atļautā ►M1 masa ◄ ir lielāka par maksimāli atļauto ►M1 masu ◄, attiecīgā dalībvalsts var prasīt, lai tiktu uzrādīts arī tehniski atļautā ►M1 masa ◄. ►M1 Masu ◄ var sakārtot divās kolonnās: maksimāli atļauto ►M1 masu ◄ kreisajā pusē un tehniski atļauto ►M1 masu ◄ labajā pusē.

2.2. Ražotājs zem noteiktā marķējuma vai sāniski ārpusē var dot papildinformāciju ārpus skaidri apzīmēta četrstūra, kas ietver tikai to informāciju, kas noteikta 2.1.1. līdz 2.1.8. punktā (skat. šā pielikuma papildinājumu).

3. TRANSPORTLĪDZEKĻA IDENTIFIKĀCIJAS NUMURS

Transportlīdzekļa identifikācijas numurs ir noteikta rakstzīmju kombinācija, ko ražotājs piešķir katram transportlīdzeklim. Tā nolūks ir nodrošināt, lai katru transportlīdzekli varētu skaidri identificēt 30 gadu ilgā laikposmā ar ražotāja starpniecību, bez vajadzības meklēt papildu datus. Transportlīdzekļa identifikācijas numuram ir jāatbilst šādām prasībām.

([1]) Ja transportlīdzeklim nav veikta EEK tipa apstiprināšana un tāpēc nav EEK tipa apstiprinājuma numura, tad dalībvalsts var pieprasīt, lai norāda valsts tipa apstiprinājuma numuru. Ja ir jānorāda valsts tipa apstiprinājuma numurs, tad izgatavotājs to var norādīt uz atsevišķas plāksnītes vai uz tās pašas izgatavotāja plāksnes.

▼M1

3.1. Minētajam numuram jābūt norādītam uz izgatavotāja plāksnes, kā arī uz šasijas, rāmja vai citas līdzīgas konstrukcijas.

3.1.1. Tam jāsastāv no trim iedaļām.

3.1.1.1. Pirmā iedaļa sastāv no koda, kas piešķirts transportlīdzekļa izgatavotājam un kas ļauj identificēt šo personu. Kodu veido trīs zīmes (burti vai cipari), ko piešķīrušas kompetentās iestādes valstī, kur izgatavotājam ir galvenā uzņēmējdarbības vieta, vienojoties ar starptautisko aģentūru, kura rīkojas ar Starptautiskās standartizācijas organizācijas (*ISO*) atļauju. Pirmā zīme norāda ģeogrāfisko apgabalu, otrā — valsti ģeogrāfiskajā apgabalā un trešā — konkrētu izgatavotāju.

Ja izgatavotājs gadā saražo mazāk nekā 500 transportlīdzekļu, tad trešā zīme vienmēr ir 9. Lai identificētu šo izgatavotāju, iepriekšminētā kompetentā iestāde piešķir arī trešās iedaļas trešo, ceturto un piekto zīmi.

3.1.1.2. Otrā iedaļa sastāv no sešām zīmēm (burti vai cipari), kas vispārīgi raksturo transportlīdzekļa pazīmes. Ja ražotājs neizmanto vienu zīmi vai vairākas no tām, tad neizmantotās vietas aizpilda ar alfabētiskām vai skaitliskām zīmēm, kuras izvēlas izgatavotājs.

3.1.1.3. Trešajai iedaļai, kas sastāv no astoņām zīmēm, no kurām pēdējiem četriem jābūt skaitļiem, kopā ar divām pārējām iedaļām jāļauj skaidri identificēt atsevišķu transportlīdzekli. Katrā neizmantotā vietā jāieraksta nulle, lai iegūtu vajadzīgo kopējo zīmju skaitu.

3.1.2. Ja vien iespējams, minētajam numuram jābūt rakstītam vienā rindā.

Izņēmuma gadījumā un tehnisku iemeslu dēļ tas var aizņemt arī divas rindas. Tomēr nevienu iedaļu nedrīkst sadalīt starp divām rindām. Katras rindas sākums un beigas jāmarķē ar simbolu, kas nedrīkst būt ne arābu cipars, ne arī lielais latīņu burts, un to nedrīkst sajaukt ar kādu citu šādu zīmi. Šo prasību var neievērot, ja skaitlis uz izgatavotāja plāksnes ir attēlots vienā rindā. Atļauts attēlot arī simbolu starp trim iedaļām vienā rindā (3.1.1. punkts).

Starp zīmēm nedrīkst būt atstarpju.

▼B

3.2. Turklāt identifikācijas numuram jābūt:

3.2.1. atzīmētam uz šasijas, rāmja vai citas līdzīgas struktūras transportlīdzekļa labajā pusē;

3.2.2. skaidri saredzamā un pieejamā vietā iekaltam vai ieštancētam tā, lai to nevarētu ne izdzēst nedz arī sabojāt.

4. RAKSTZĪMES

4.1. Visiem marķējumiem, kas norādīti 2. un 3. iedaļā, jālieto latīņu alfabēta burti un arābu cipari. Tomēr latīņu alfabēta burtiem marķējumos, kas paredzēti 2.1.1., 2.1.3. un 3. punktā, jābūt lielajiem burtiem.

4.2. Transportlīdzekļa identifikācijas numuram:

4.2.1. burtus I, O un Q, un domuzīmes, zvaigznītes un citas speciālas zīmes, kas nav minētas 3.1.2. punkta pēdējā daļā, nav atļauts lietot;

4.2.2. burtu un ciparu minimālais augstums ir šāds:

4.2.2.1. 7 mm rakstzīmēm, kas atzīmētas tieši uz transportlīdzekļa šasijas, rāmja vai līdzīgas struktūras;

4.2.2.2. 4 mm rakstzīmēm, ar kurām marķē ražotāja plāksni.

▼M1

PIELIKUMA

PAPILDINĀJUMS IZGATAVOTĀJA PLĀKSNES PARAUGS

Parādītie piemēri neietekmē datus, kam jābūt uz izgatavotāja plāksnes. Tie ir tikai orientējoši.

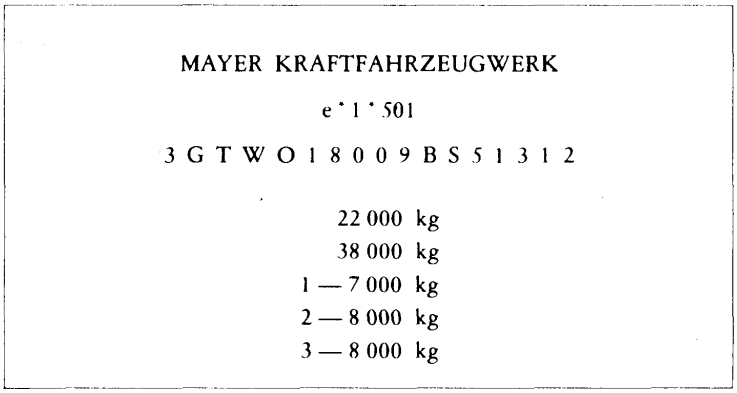
1. piemērs

Piemērs M1 kategorijas transportlīdzekļiem.

Papildu informāciju, kas paredzēta 2.2. punktā, var parādīt zem vai uz vienu pusi no noteiktajiem datiem (skatīt paraugā ar punktētajām līnijām attēlotos taisnstūrus).

1. piemērs

Piemērs N3 kategorijas transportlīdzekļiem.

Papildu informāciju, kas paredzēta 2.2. punktā, var parādīt zem vai uz vienu pusi no noteiktajiem datiem (skatīt paraugā ar punktētajām līnijām attēlotos taisnstūrus).